

Pochod Kozinovo krajem

Jako první na Hrádek přijel kostelník Roman Holuh

Už třináctkrát putovali členové a příznivci Orla po našem okolí. Protože je pochod nazván Kozinovo krajem, všechny pěší trasy i cyklotrasy vedou přes Hrádek. Mezi účastníky byli členové jednoty Orla z Kladna, Plzně a Kdyně. Kdynští Orlové nás podporují každý rok. Nechyběli ani duchovní: P. Gierga a P. Buček jako cyklisté a P. Kratochvíl a P. Romanski jako pěší turisté. Malí turisté putovali se svými rodiči 6 km. Nejmladší z nich, dvouletá Terežka Jankovcová a Anička Odvodyová dostaly sladkou odměnu. Ostatní mimo diplomu čekalo i malé občerstvení v orlovně, připravené našimi sestrami.

Rozcházelí jsme se s přáním: „Snad zase za rok.“

Marie Maňasová

Živé růže(nce) v Domažlicích

Jak radostný je pohled na plný kostel věřících, kteří čekají na slovo Boží. Tuto radost jsme měli i my, organizátoři prvního Setkání modlitebních skupin živých růženců domažlického vikariátu, které se konalo 6. října 2007 v předvečer památky Panny Marie Růžencové v klášterním kostele v Domažlicích. Měli jsme tak trochu obavu, aby naše pozvání nevyznělo naprázdno; napjatě jsme očekávali, jakou odezvu bude mít v řadách jednotlivých členů živých růženců. Přestože se setkání konalo večer a především mnoho pozvaných z okolí Domažlic si muselo sjednat odvoz, byl kostel zaplněn do posledního místa.

O půl páté jsme začali modlitbou růžence, do jednotlivých tajemství nás svým rozjímáním uváděl host večera P. Irenej Šiklar O.P. z pražského konventu bratří dominikánů. Od čtvrt na šest náš host celebrou spolu s P. Liborem Bučkem a P. Františkem Kaplánkem mši svatou. Po jejím závěru a krátké přestávce následovala asi třicetiminutová přednáška. Dozvěděli jsme se, jaký byl vůbec počátek růžence, kde se v dějinách církve vzal, jak se jeho modlitba pomalu stávala duchovní potravou celé řady Evropanů, jak významnou úlohu

sehrál v důležité bitvě u Lepanta, jak vznikla a fungují růžencová bratrstva...

Po skončení oficiálního programu setkání přijalo ještě několik desítek věřících pozvání k neformálnímu setkání u kávy, čaje a zákusku v sále domažlické fary, kde jsme P. Irenejovi mohli položit jakoukoliv otázku. Ptal se také on nás. Zajímalo ho, jak jsou jednotlivá společenství živých růženců u nás organizována, zda-li a jak často se jednotliví členové setkávají, jak si vyměňují tajemství apod. Nakonec jsme v rozhovoru došli i na osobní cestu našeho hosta k víře i ke kněžství, na jeho působení v pražské farnosti.

Děkujeme vám všem, kteří si na setkání udělali čas, zvláště těm, kteří si z okolních farností či obcí museli zjednat dopravu. Také zvláštní dík patří všem, kteří připravili nějakou tu dobrotu. Děkujeme kněžím ve vikariátu, že naši snahu podpořili svým pozváním, ohlášením po bohoslužbách a také tím, že sami přišli. Nelze opomenout ty, kteří na organizaci setkání mají největší zásluhu: P. Libor Buček, manželé Tipplovi, Honza Skládal, Bětka Váchalová a Petr Konopík. Bohu díky za Vás všechny. Cíl našeho setkání byl splněn: setkali jsme se, abychom se spolu modlili. A nejen abychom se spolu modlili, ale abychom se také poznali. Nejen abychom se spolu modlili, poznali se, ale abychom se také vzdělali. Zkrátka abychom zakusili jednotu mezi sebou navzájem a naším Pánem.

Na další setkání v příštím roce, na stejném místě, v sobotu před památkou P. Marie Růžencové (4. 10. 2008) se těší členové živého růžence mladých z Domažlic.

Za členy ŽRM Josef, Jana a Marie Dědinovi

P.S. Na závěr děkujeme také naší ochránkyni Panně Marii, bez jejíž přimluvy by se naše setkání nevydařilo. Ave Maria!

Naším farářům se na hřišti dařilo

I když P. Libor Buček pochází z Moravy a P. Miroslaw Gierga z Polska, oba pomohli mužstvu českých kněží porazit Moravu 4:2. Další setkání duchovní se odehraje v květnu. Držíme palce!